

[Christmas Møller.]

for Ønsket om den samlede Opposition og talte store og gode Ord om, hvorledes man gerne skulde naa til denne samlede Opposition. Nu fortalte det ærede Medlem Hr. Duborg, som viste et saa nært Kendskab til Det radikale Venstre; at man næsten kunde tro, at han, hvad der jo gælder adskillige Venstremænd, har haft radikale Anfægtelser i sine unge Dage — det ved jeg naturligvis ikke noget særligt om, men det kan vi jo undersøge —, hvad han vilde med et Valg. Naar det ærede Medlem Hr. Krag og jeg i Eftermiddagsmødet talte om, at vi skulde have Valg, saa var det for at sætte Socialdemokratiet fra Styret, saa tænkte vi ikke paa de 3 smaa radikale Mænd, som man har hørt saa meget om i Venstrepressen, nej, saa var det for at sætte det store Dyr i Aabenbaringen fra Styret. Og hvad hører man saa af det ærede Medlem Hr. Duborg? At det, han vil med et Valg, det, han vil med sin Politik, det, han jo næsten tilbyder den højtærede Statsminister, det er at sætte de 3 Radikale fra Styret og saa selv træde til.

Første Næstformand (Vanggaard): Det ærede Medlem Hr. Duborg har Ordet for en kort Bemærkning.

Duborg: Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller har jo gode Evner til at spinde en Ende ud af noget, det fornægter sig jo heller ikke ved denne Lejlighed, men jeg vil dog gøre det ærede Medlem opmærksom paa, at det ærede Medlem selv har været den første til at fremhæve, at efter et Valg er der ingen Udsigt til en Flertalsregering her i Landet. Hvis der, som der normalt under saadanne Forhold vil blive, bliver Tale om en Mindretalsregering, enten det nu er det største Mindretal, der, hvad der maaske vil være naturligt, og hvad der ofte er Tilfældet, danner Regering, saa maa den søge Støtte til forskellige Sider, hvor Støtte i de forskellige Spørgsmaal kan faas, og saa ligger det ikke uden for den politiske Virkelighed, at der i specielle Landbrugsspørgsmaal meget vel kan blive Forstaaelse mellem Socialdemokrati og Venstre.

Første Næstformand (Vanggaard): Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller har Ordet for en kort Bemærkning.

Christmas Møller: Jeg takker naturligvis paa Partiets og egne Vegne det ærede Medlem Hr. Duborg for det forjættende Billede, han tegnede for os ved at tale om,

hvad det største Mindretal eventuelt skulde gøre efter et Valg. Men jeg vil gerne sige til det ærede Medlem Hr. Duborg, at hvis Venstre ved Valget 16. November 1932 havde klaret sig lige saa godt, som de Konservative klarede sig ved samme Valg, havde vi jo faaet et Konservativt-Venstre-Flertal eller meget nær ved det.

Til det ærede Medlem Hr. Duborg vil jeg endvidere gerne sige, at jeg kan dog ikke tro, at Venstres Politik i Dag er en saadan, at han tror, at Konservative og Venstre, som har Flertallet i Landstinget, ikke ogsaa skulde kunne faa Flertal i det høje Folketing. Jeg i hvert Fald tror naturligvis, at vi kan faa det. Jeg er klar over, at vi skal slide gevaldigt i det, vi Højremænd, for at faa det, naar vi har Medarbejdere som dem, der her er Tale om. Jeg maa endvidere sige til det ærede Medlem, at han fører en højst besynderlig Tale og en Tale, som harmonerer fantastisk slet med det ærede Medlem Hr. Krag's Tale. I Aften er der sluttet Forlig i det andet høje Ting mellem Konservative og Venstre om en Kornordning; en positiv Kornordning, skabende ganske vist ikke den Kornpris, som vi Konservative ønskede, idet vi maatte gaa lidt ned for at faa en Overenskomst med Venstre — og saa udtaler det ærede Medlem Hr. Duborg sig, saaledes som han har gjort det her.

Hans Hansen (Rørby): Det, der kendetegner denne Vinters Politik saavel som de nærmest foregaaende Aars Politik, er, at Erhvervslivet overalt mere og mere lægges ind under Statens Kontrol, under Statens Drift. Angaaende dette sidste Spørgsmaal om Statsdrift — det er dog et stort Spørgsmaal, som jeg ogsaa mener, det ærede Medlem Hr. Duborg bør tage i Betragtning, naar han taler om den Alliance og den nye Konstellation, han nævnte — finder jeg Anledning til at gøre et Par Bemærkninger om det, der er sket paa et bestemt Omraade, nemlig den, som det synes, ganske systematiske Statsovertagelse af Rutebilerhvervet. Ude over Landet ser man for Tiden med stigende Skepsis paa den Udvikling, vi er inde i. Der er vel intet at sige til, at Statsbaneledelsen, som dog for Tiden synes at være forretningsmæssig — det er fornuftmæssigt kun et Gode og i sin Orden —, bruger alle de Midler, den har til Raadighed for at fremskaffe et økonomisk tilfredsstillende Resultat af Jernbanedriften.

Der er ingen Grund til at rette nogen Kritik mod Ledelsen eller mod Generaldirektøren, fordi han søger at forhindre Rutebilernes Konkurrence over for Jern-